

רע"פ 2681/14 - שמעון יצחקי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2681/14

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

שמעון יצחקי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בעפ"ת 17565-06-13, שניתן ביום 27.3.2014, על ידי כב' השופטת נ' אהד

בשם המבקש:

עו"ד ארז רופא

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' אהד), בעפ"ת 17565-06-13, מיום 27.3.2014. בפסק דינו דחה בית המשפט המחוזי, את ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת מ' כהן), בתת"ע 2576-09-09, מיום 23.5.2013.

רקע והליכים קודמים

2. המבקש תועד באמצעות מד מהירות לייזר נוהג במהירות של 150 קמ"ש, במקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש בלבד. לפיכך, הוגש נגד המבקש כתב אישום אשר ייחס לו ביצוע עבירה של נהיגה במהירות מופרזת.

3. ביום 23.5.2013, לאחר ניהול הליך הוכחות, הרשיע בית משפט לתעבורה את המבקש בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. ביום 23.5.2013, גזר בית המשפט לתעבורה את דינו של המבקש, והשית עליו את העונשים הבאים: 5 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית; 3 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור את העבירה בה הורשע או אחת מהעבירות המצוינות בתוספת הראשונה והשנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; תשלום קנס בסך 1,500 ש"ח, או 30 ימי מאסר תמורתו.

4. המבקש הגיש ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה, לבית המשפט המחוזי, וביום 27.3.2014, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור.

בקשת רשות הערעור

5. ביום 9.4.2014, הגיש המבקש, באמצעות עו"ד ארז רופא, בקשת רשות ערעור לבית משפט זה. בבקשתו, צמצם המבקש את טיעוניו לכדי טענה אחת שעניינה שגיאה אשר נפלה, לשיטתו של המבקש, בפסק דינו של בית המשפט לתעבורה, ולטענתו, לא זכתה להתייחסות בפסק דינו של בית המשפט המחוזי. טענה זו מתבססת על האמור בכתב האישום, לפיו המבקש אותר כשהוא נוסע במהירות של 150 קמ"ש, כאשר הוא מצוי במרחק של 194 מטרים מהשוטר המודד. לטענת המבקש, בחישוב פשוט, עולה מהאמור לעיל, כי לטענת המשיבה חלפו 4.5 שניות בין הזמן בו תועד על ידי השוטר נוהג ועד הזמן בו נעצר ליד השוטר. נטען על ידי המבקש, כי הדבר אינו אפשרי, שכן לא ייתכן כי כל אשר תואר בדו"חות המשטרה, מרגע איתורו של המבקש במד מהירות הלייזר ועד לרגע עצירתו של המבקש בשול הדרך, אירע בתוך פרק זמן כה קצר.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה לרשות ערעור ונספחיה, נחה דעתי כי דינה של הבקשה להידחות.

7. מושכלות ראשונים הם, כי בקשות רשות ערעור תתקבלנה רק במקרים חריגים בהם מעלה הבקשה שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לעיוות דין או אי-צדק שנגרמו למבקש (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); 2263/14 אבגי נ' מדינת ישראל (28.4.2014); 2200/14 רוט נ' מדינת ישראל (24.4.2014)).

8. המקרה דנא, אינו מעורר כל שאלה משפטית עקרונית ולא מתעורר בו חשש לאי-צדק או עיוות דין שנגרמו למבקש. הטעות הנטענת עליה מצביע המבקש, בפסק דינו של בית המשפט לתעבורה, מצויה בחלק שעניינו תיאור טענות המבקש. ואולם, טענתו של המבקש בדבר חוסר ההיתכנות של האמור בכתב האישום, נדונה לגופה ונדחתה, הן במסגרת הכרעת דינו של בית המשפט לתעבורה והן במסגרת פסק דינו של בית המשפט המחוזי. הערכאות הקודמות

דחו את חוות דעת המומחה מטעם המבקש, ואת דרך מדידת מרחק נסיעתו של המבקש מרגע איתורו במד המהירות ועד רגע העצירה, כפי הנטען בחוות הדעת.

9. עניינה של בקשת רשות הערעור דנן הוא השגה על קביעות עובדתיות שנעשו על ידי הערכאה הדיונית, אשר כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהן, ועל אחת כמה וכמה כאשר מדובר בדיון בנושאים אלה "בגלגול שלישי".

10. לאור האמור, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ח בניסן התשע"ד (28.4.2014).

ש ו פ ט
